

Aangeboden op

Niet te registreren
De ontvanger

RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE BRUSSEL

A.R. Nr. 2010/1496/A

Eindvonnis – op derdenverzet – op tegenspraak

Derdenverzet – herstelmaatregel stedenbouw

Bijlagen: vonnis – derdenverzet – 3 conclusies

IN ZAKE VAN:

, wonende te

eiseres

bijgestaan en vertegenwoordigd door mr. , advocaat met
kantoor te ;

TEGEN:

De **GEWESTELIJK STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR voor het
grondgebied van de provincie**

met kantoor te

verweerder

bijgestaan door mr. , advocaat met kantoor te
en ter zitting vertegenwoordigd door mr.
, advocaat;

V-EV

MEDE IN ZAKE:

, wonende te

verweerder

die niet verschijnt en ook niet wordt vertegenwoordigd;

* * *

In deze zaak spreekt de rechtbank volgend vonnis uit.

De rechtbank heeft kennis genomen van de stukken van de rechtspleging, en meer in het bijzonder van :

- het vonnis dat de rechtbank van eerste aanleg te Brussel, 23^e kamer, op 10 april 2009 heeft uitgesproken in de zaak met nr. ( ) op de algemene rol;
- het derdenverzet, betekend op verzoek van ( ) bij dagvaarding van 25 januari 2010;
- de conclusie voor ( ) ;
- de conclusie en de syntheseconclusie voor de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur.

Op de zitting van 9 december 2010 zijn de advocaten van de partijen gehoord; na neerlegging van de stukken, is de zaak in beraad genomen.

De rechtbank stelt vast dat de bepalingen van de Wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken zijn nageleefd.

* * *

I. UITEENZETTING.

1. De voorliggende zaak betreft een herstellvordering die de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur heeft ingesteld met betrekking tot werken die gedeeltelijk in strijd met een stedenbouwkundige vergunning en gedeeltelijk zonder stedenbouwkundige vergunning waren uitgevoerd op een perceel grond ( ) bij het kadaster gekend onder ( ).

De gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur heeft zijn vordering voor de burgerlijke rechtbank gebracht en heeft deze vordering gericht tegen de ( ), die de eigenaar van het perceel was en die de werken had laten uitvoeren.

Bij vonnis van 10 april 2009 heeft de rechtbank van eerste aanleg te Brussel, 23^e kamer, in die zaak (A.R. nr. ( )) de herstellvordering ontvankelijk verklaard en heeft de rechtbank

- ( ) veroordeeld tot betaling aan de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur van de som van 132.431,41 euro als meerwaardevergoeding voor de woning;

- ( ) veroordeeld tot het herstel van de plaats in de vorige staat, hetgeen betekent dat hij op het perceel ( ) gekadastreerd ( ) de vijver met alle toebehoren (voedingsbeekje, bruggetje, verhardingen) moet verwijderen en het tennisveld met verhardingen eromheen moet verwijderen en het oorspronkelijke reliëf moet herstellen door het terug inzaaien van de bodem met gras op deze plaats, dit alles binnen een termijn van zes maanden te rekenen vanaf de betekening van het vonnis, op straffe van een dwangsom van 50 euro per dag vertraging;
- de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur gemachtigd om conform artikel 153 van het decreet van 18 mei 1999 betreffende de ruimtelijke ordening het herstel ambtshalve uit te voeren in het geval dat de plaats niet binnen voormelde termijn in de vorige staat werd hersteld, waarbij werd gezegd dat de voormelde dwangsom niet meer zou verbeuren van zodra de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur beslist tot ambtshalve herstel over te gaan;
- ( ) veroordeeld tot de kosten van het geding, aan de zijde van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur begroot op 448,98 euro (dagvaarding + rol + overschrijving) + 5.000 euro (RPV).

2. ( ) is op 19 november 1979 gehuwd met ( ) onder het wettelijke huwelijksvermogensstelsel.

( ) werd niet betrokken in de vermelde procedure tussen de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur en (A.R. nr ( ))

Op 25 januari 2010 heeft ( ) derdenverzet ingesteld tegen het vonnis dat in die zaak werd uitgesproken; het derdenverzet is ingesteld door dagvaarding van de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur en ( ) voor deze rechtbank.

( ) eist dat het bestreden vonnis te niet zou worden gedaan en dat de rechtbank zou vaststellen

- dat zij ten onrechte niet in de procedure (A.R. nr. ( )) werd betrokken,
- dat het bouw misdrijf uit 1991 is verjaard en dat het instandhoudingsmisdrijf vanaf 4 juni 2003 niet meer strafbaar is,
- dat het vonnis waartegen het derdenverzet is gericht onwettig is,
- minstens dat de meerwaardevergoeding drastisch moet worden verminderd.

3. Na de dagvaarding heeft de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur op 19 april 2010 bij een plaatsbezoek vastgesteld dat de vijver met toebehoren en het tennisveld van het terrein waren verwijderd en dat het vonnis van 10 april 2009 aldus werd uitgevoerd wat het herstel van de plaats in de vorige toestand betreft.

II. BEOORDELING.

4. De gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur voert aan dat geen belang kan laten gelden bij het derdenverzet en dat het derdenverzet om die redenen onontvankelijk is.

Het derdenverzet is een buitengewoon rechtsmiddel dat openstaat voor diegenen die niet in dezelfde hoedanigheid in de zaak zijn tussengekomen of niet behoorlijk werden opgeroepen.

Overeenkomstig artikel 1130 van het Burgerlijk Wetboek vernietigt het gerecht dat het derdenverzet toewijst, de bestreden beslissing geheel of ten dele doch alleen ten aanzien van de derde.

Het derdenverzet heeft dus tot doel de beslissing te doen intrekken, maar enkel in zoverre die beslissing de derde, die verzet doet, betreft.

Dat veronderstelt dat de rechten van die verzet doende derde worden benadeeld door de beslissing en dat de derde die eventuele benadeling van zijn rechten kan aantonen.

Het belang bij het derdenverzet moet ook actueel zijn; dat houdt in dat de eiser op verzet niet enkel bij het instellen van het verzet een belang moet kunnen doen gelden, maar ook dat dit belang nog steeds bestaat ten tijde van de beslissing over het derdenverzet.

5. Het door de rechtbank bevolen herstel van de plaats in de vorige staat is inmiddels uitgevoerd.

De gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur stelde ter plaatse vast dat zowel de vijver met alle toebehoren (voedingsbeekje, bruggetje, verhardingen) als het tennisveld met verhardingen eromheen werden verwijderd.

In zoverre het verzet is gericht tegen die beslissing tot herstel van de plaats in de vorige staat, ziet de rechtbank niet in welk actueel belang nog kan hebben om die beslissing, die reeds uitgevoerd is, nog te bestrijden.

Als het al zo was dat het bevolen herstel in de vorige staat enig rechtmatig belang van kon schaden – dit is een vraag waar de rechtbank in deze zaak niet verder op ingaat –, dan heeft zij thans in ieder geval geen belang meer om dat reeds uitgevoerde bevel alsnog te bestrijden.

voert immers niet aan dat zij thans nog aanspraak maakt op enig recht in verband met de verwijderde vijver en het verwijderde tennisterrein.

6. Wat de meerwaardevergoeding van 132.431,41 euro betreft, waartoe is veroordeeld, voert aan dat zij belang heeft om die beslissing te bestrijden in zoverre haar eventuele rechten die zij zou hebben op het vermogen van haar echtgenoot (in geval van vereffening-verdeling van de huwgemeenschap worden aangetast door die veroordeling.

Wat dus in feite nastreeft is dat de beslissing waarbij haar echtgenoot werd veroordeeld tot betaling van een meerwaardevergoeding, zou worden vernietigd.

De rechtbank herhaalt dat overeenkomstig artikel 1130 van het Burgerlijk Wetboek het gerecht dat het derdenverzet toewijst, de bestreden beslissing geheel of ten dele vernietigt, doch alleen ten aanzien van de derde die verzet doet, in deze

Enkel in zover de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing onverenigbaar is met de tenuitvoerlegging van de vernietigende beslissing, geldt de vernietiging ten aanzien van alle partijen.

Als het vonnis waartegen verzet werd ingesteld zou worden vernietigd ten aanzien van dan heeft dit nog niet tot gevolg dat de beslissing waarbij werd veroordeeld tot betaling van een geldsom, onuitvoerbaar zou worden. Die beslissing blijft uitvoerbaar tegen ongeacht wat er ten opzichte van zou worden beslist. De materiële tenuitvoerlegging op het vermogen van van de veroordeling tot het betalen van de meerwaardevergoeding, is in geen enkele hypothese onverenigbaar met een eventuele beslissing over de herstellvordering die kan aanbelangen.

De rechtbank ziet derhalve niet in welk persoonlijk belang kan laten gelden bij het betwisten van de beslissing waarbij is veroordeeld tot betaling van een geldsom aan de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur.

voert niet aan dat zijzelf aanspraak maakt op die geldsom, die een vergoeding is voor de meerwaarde dat het onroerend heeft verkregen en die aan de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur moet worden betaald.

Weliswaar stelt dat haar eventuele rechten, die zij in het geval van een vereffening-verdeling van het huwelijksvermogen op het persoonlijke vermogen van haar huidige echtgenoot zou hebben, worden ondermijnd door de veroordeling van laatstgenoemde.

Die situatie van een vereffening-verdeling is echter louter hypothetisch en vormt dus geen dadelijk en reeds verkregen belang in de zin van artikel 18 van het Gerechtelijk Wetboek.

7. Uit het bovenstaande volgt dat _____ niet aantoonbaar dat haar rechten zijn benadeeld door de beslissingen van het vonnis van 10 april 2009 en dat zij geen belang heeft bij de vordering om die beslissing te doen vernietigen.

Derhalve is het derdenverzet van _____ onontvankelijk.

*

**OM DEZE REDENEN,
DE RECHTBANK,**

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken, zoals nadien gewijzigd,

Rechtsprekende in eerste aanleg, op tegenspraak ;

Verklaart het derdenverzet van _____ tegen het vonnis dat de rechtbank van eerste aanleg te Brussel, 23^e kamer, op 10 april 2009 heeft uitgesproken in de zaak met nr. _____ op de algemene rol, niet onontvankelijk;

Veroordeelt _____ in de gerechtskosten, voor haarzelf begroot op 279,38 euro (dagvaarding + rol) en aan de zijde van de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur begroot op 1.200 euro (RPV).

Aldus gevonnist en uitgesproken in de openbare terechtzitting van de 25ste kamer van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel, op 22 februari 2011, waar aanwezig waren en zitting namen:

rechter,
afgevaardigd griffier,